

رابطه عوامل خانوادگی-اجتماعی و مصرف مواد: نقش میانجی مؤلفه‌های سرشت، منش، سرمایه روان‌شناختی و باورهای فرد

محمد محمدی^۱، امیرهوشنگ مهریار^۲، احمد سوری^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۰۴/۱۱ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۰۴/۲۹

چکیده

هدف: پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه عوامل خانوادگی-اجتماعی با مصرف مواد و نقش میانجی مؤلفه‌های سرشت، منش، سرمایه روان‌شناختی و باورهای فرد انجام شد. **روش:** روش پژوهش حاضر توصیفی-همبستگی بود. مردان مصرف کننده مواد ۱۸ تا ۳۵ ساله شهر قم که برای ترک مصرف مواد به کمپ‌های ترک اعتیاد و مراکز ترک اعتیاد قم در سال‌های ۱۳۹۶ و ۱۳۹۷ مراجعه می‌کردند، جامعه آماری پژوهش را تشکیل دادند. تعداد ۳۲۰ نفر از این جامعه به روش در دسترس انتخاب شدند. ابزارهای پژوهش شامل پرسشنامه رفشارهای پرخطر بزرگسالان محمدخانی، مقیاس علل گرایش به سوئمصرف مواد مخدر در جوانان، پرسشنامه سرشت و منش کلونینجر و سرمایه روان‌شناختی لوتابز بود. مدل پیشنهادی به روش تحلیل عاملی تأییدی و مدل معادلات ساختاری برپایه نرم افزار ایموس ارزیابی شد. **یافته‌ها:** مدل براساس شاخص‌های نکوبی برآش کفايت مناسبی داشت. خانواده از طریق نگرش مثبت به مواد، خودراهبری و تاب آوری بر مصرف مواد تأثیر غیرمستقیم داشت. دوستان از طریق نگرش مثبت به مواد، آسیب پرهیزی و خودراهبری بر مصرف مواد تأثیر غیرمستقیم داشت. بازار مواد از طریق نگرش مثبت به مواد بر مصرف مواد تأثیر غیرمستقیم داشت. نگرش مثبت به مواد و آسیب پرهیزی بالا بر مصرف مواد تأثیر مستقیم مثبت و خودراهبری و تاب آوری پایین بر مصرف مواد تأثیر مستقیم منفی داشت. از متغیرهای بروزنزاد دوستان با ضریب ۰/۳۰۳، بیشترین تأثیر غیرمستقیم و از متغیرهای میانجی آسیب پرهیزی با ضریب ۰/۷۸۲، بیشترین تأثیر مستقیم را بر مصرف مواد داشت. **نتیجه گیری:** یافته‌ها با نتایج پژوهش‌های مشابه قبلی همخوانی داشت و گامی مهم برای تبیین عوامل مؤثر بر مصرف مواد و همچنین به عنوان الگویی مناسب برای طراحی برنامه‌های جامع پیشگیری از انواع رفتارهای پرخطر می‌باشد.

کلیدواژه‌ها: مصرف مواد، عوامل خانوادگی-اجتماعی، سرشت، منش، سرمایه روان‌شناختی

۱. دانشجوی دکتری روان‌شناسی، گروه روان‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ساوه، ساوه، ایران

۲. نویسنده مسئول: استاد گروه روان‌شناسی بالینی، موسسه عالی آموزش و پژوهش در مدیریت و برنامه‌ریزی، تهران، ایران،

پست الکترونیک: ahmehryar2003@yahoo.com

۳. دانشیار گروه روان‌شناسی، دانشگاه علوم انتظامی، تهران، ایران

مقدمه

صرف مواد و وابستگی به آن باعث ایجاد آسیب‌های جسمانی از جمله سوء تغذیه، بیماری‌های جسمانی، مرگ و میر و احتمال خودکشی (کوپر، راسل، اسکینر، فرون و مودی^۱؛ ۲۰۰۲؛ شیفر، پدرسون، بروز، ویدرشاون، و دنولت^۲، ۲۰۰۸)، مشکلات خانوادگی مانند طلاق، متارکه، خشونت خانوادگی و مشکلات روانی از جمله پرخاشگری، افسردگی، استرس، اضطراب و حالات روان‌تنی (الگری^۳ و همکاران، ۲۰۱۱) شده است. همچنین صرف مشکل‌زای مواد پیامدهای روانی، اجتماعی گسترده‌ای از جمله مشکل در رسیدن به اهداف زندگی و افزایش تعارض‌های بین فردی را به دنبال دارد (باندی^۴، ۱۹۹۶؛ اسلون^۵ و همکاران، ۲۰۱۱). با وجود آسیب‌های گسترده مصرف مواد، بررسی علل مصرف مزمن مواد منبع اطلاعاتی مهمی است که می‌تواند روش‌های مقابله و مداخله مناسب را توسعه بخشد. پژوهش‌ها در علت شناسی مصرف مشکل‌زای مواد به عواملی چون ویژگی‌های شخصیتی اشاره دارند و به نقش قدرتمند صفات شخصیتی افراد در تعامل با دیگر عوامل محیطی در شروع و تداوم مصرف مشکل‌زای مواد پرداخته‌اند (درمودی، چون و مادوک^۶، ۲۰۱۴).

۲۷۴
274

طی سال‌های گذشته نظریه‌ها و الگوهای مختلفی در زمینه علل مصرف مواد مطرح شده است. این نظریه‌ها طیف گسترده‌ای از عوامل مرتبط با مصرف مواد از جمله عوامل روان‌شناختی، خانوادگی و اجتماعی را مورد بررسی قرار داده‌اند. یکی از نظریه‌های مطرح شده در زمینه‌ی مصرف مواد نظریه‌ی یادگیری اجتماعی بندورا^۷ (۲۰۰۱) است. این نظریه در تبیین سوء‌صرف مواد عمدتاً بر عوامل اجتماعی و بین‌فردی تأکید می‌کنند. طبق این نظریه، افراد باورها و نگرش‌های خود را در مورد سوء‌صرف مواد از دوستان نزدیک یا والدین خود که مصرف کننده مواد مخدرند به دست می‌آورند. علاوه بر مصرف مواد توسط والدین و همسالان، کیفیت ارتباط والدین با فرزندان (پذیرش یا طرد) نیز در این امر

1. Cooper, Russell, Skinner, Frone & Mudar
2. Schiffer, Pedersen, Broers, Widdershoven & Denollet
3. Alegria

4. Bondy
5. Sloan
6. Dermody, Cheon & Munuck
7. Bandura

از اهمیت به سزاگی برخوردار است. یک مفهوم اساسی در نظریه یادگیری اجتماعی تعامل است. تعامل به این معنی است که اشخاص هم بر محیط تأثیر می‌گذارند و هم از محیط تأثیر می‌پذیرند. در این دیدگاه، فرایندهای یادگیری اجتماعی با ویژگی‌های درونفردي نظیر مهارت‌های ضعیف مقابله‌ای، پرخاشگری و غیره ترکیب می‌شوند و عملکرد افراد متأثر از شبکه‌ی گسترهای از تأثیرات اجتماعی است. براساس مدل یادگیری اجتماعی مواد مخدر^۱ سیمون و رابرتسون^۲ (۱۹۸۹) برخی عوامل محیطی مانند عوامل والدینی، همسالان منحرف و عوامل فردی نظیر شبکه‌ی اجتماعی، عزت نفس و پرخاشگری مستقیم یا غیرمستقیم با مصرف مواد مرتبط هستند. بر اساس نظریه پیوند افتراقی ساترلند^۳ (۱۹۷۳)، رفتار انحرافی از طریق معاشرت با اغیار یا پیوند افتراقی یعنی داشتن روابط اجتماعی با انواع خاصی از مردم مانند جنایتکاران آموخته می‌شود. در واقع، فرایند یادگیری رفتار انحرافی به وسیله دوستان فرد مجرم تعیین می‌شود (تاج‌الدینی، ۱۳۹۶). پژوهش‌های فراوانی به بررسی نقش عوامل فردی، خانوادگی و اجتماعی سوءمصرف مواد پرداخته‌اند که در بسیاری از آن‌ها خانواده به عنوان قوی‌ترین پیش‌بینی کننده شناخته شده است. روابط خانوادگی اهمیت به سزاگی در شروع مصرف مواد و مشکلات ناشی از آن دارد (فیش، مایر و پریست^۴، ۲۰۱۵). از جمله یافته‌های پژوهشی فیاضی و همکاران (۲۰۱۵)، دیدارلو و پورعلی (۲۰۱۶)، کیا و بارنز^۵ (۲۰۱۵)، کیلک و کاباسکال^۶ (۲۰۱۵) و سنورمانسی، سنورمانسی، گوکل و کونکن^۷ (۲۰۱۴) حاکی از آن است که عملکرد خانواده با اعتیاد‌پذیری رابطه دارد. اگر پیوند عاطفی و روابط درون خانواده دچار مشکل شود، گرایش علنی به رفتار ضداجتماعی و مصرف مواد آشکار می‌شود (سانچیز-کویجا، اویوا، پارا و کاماچو^۸، ۲۰۱۶). گلانتز و هارتل^۹ (۲۰۰۲) با ارائه ساختار علی الگوی شروع مصرف مواد، نشان دادند مصرف مواد پیامد تعامل پویای فرد و محیط است؛ عوامل

1. Social Drug Learning Model
2. Simons & Robertson
3. Sutherland
4. Fish, Maier & Priest
5. Cea & Barnes
6. Killc & Kabasakal

7. nnnorma*,,,, nnnormnn,, G خنخن
8. Sánchez-Queija, Oliva, Parra & Camacho
9. Glantz & Hartel

اجتماعی (مانند تأثیر دوستان، آشنايان، تأثیر رسانه‌ها و تبلیغات برای مصرف مواد و سیگار و مقاومت نکردن در برابر فشار همسالان) به صورت مستقیم و غیرمستقیم، عامل خانواده به صورت غیرمستقیم و عوامل درونفردي (مانند عزت نفس پاين، اضطراب زياد، ناميدى، كنترل فردی پاين و هيجان طلبی) به صورت مستقیم در مصرف مواد دخيلند (محمدى و همکاران، ۱۳۹۰). جهان شاهلو و همکاران (۱۳۹۵) با انجام پژوهشی با عنوان عوامل خطرساز و محافظت کننده فردی، خانوادگی و اجتماعی گرايش به مصرف مواد در دانشجويان عنوان کردن عوامل فردی (نگرش نسبت به مواد، هيجان خواهی و تکانشگري)، اجتماعی (مصرف مواد توسط دوستان و دسترسی پذيری ادراك شده) و خانوادگی (نظارت خانواده و نگرش والدين نسبت به مواد) به ترتیب بهترین پيش‌بینی کننده‌های گرايش به مصرف مواد در دانشجويان هستند. يافته‌ی پژوهش قبری زرندي، محمدخانی و هاشمي نسب (۱۳۹۵) نيز نشانگر اين است که عوامل خانوادگی، اجتماعی و مدرسه‌اي به صورت مستقیم و غیرمستقیم از طریق مهارت‌های خودکنترلی و مهارت‌های اجتماعی (مهارت‌های فردی و اجتماعی) مصرف مواد را پيش‌بینی می‌کنند. هاراکه و ولبرگ^۱ (۲۰۱۲) عنوان کردن همسالان منحرف یکی دیگر از پيش‌بینی کننده‌های قوى در سوء‌صرف مواد مخدر است. نتایج تحقیقات بوتوین و گریفن^۲ (۲۰۰۴) نشان داد که بین نگرش‌ها و باورهای خاص در مورد مصرف مواد و شروع مصرف مواد رابطه وجود دارد. نتایج برخی دیگر از مطالعات نيز بر نقش نگرش والدين در گرايش جوانان به مصرف مواد تاكيد داشته‌اند و نشان داده‌اند که نگرش والدين در آغاز و تداوم مصرف فرزندان‌شان تاثيرگذار است. خليلي (۱۳۸۶) عنوان کرد از مهم‌ترین عوامل اعتياد فرد در دسترس بودن مواد است. اين پژوهش نشان داد بيشترین تجربه مصرف مواد مخدر مربوط به سیگار و ترياک به ترتیب با مقادير ۹۸ درصد و ۵۸ درصد بوده است.

اكثر افرادي که مصرف مشكل‌زاي مواد دارند، ويژگي‌های متمايز شخصيتی دارند. اين ويژگي‌های ذاتي و گرايش‌های خاص، به تدریج مسیر مصرف مواد را گسترش و شدت می‌بخشند، به بیان دیگر افرادي که دارای صفات شخصيتی آسيب‌پذير هستند، بيشتر

۲۷۶
276

۱۳۹۷ سال دویجه: شماره ۴۶ Vol. 12, No. 46, Summer 2018

مستعد مصرف مواد هستند (اور کی، مکری و کیایی، ۱۳۹۲؛ لی بون^۱ و همکاران، ۲۰۰۴؛ آمائو، ماندن و سانتاکرو^۲، ۲۰۰۸). کلونینجر^۳ در مقیاس خود برای شخصیت دو بعد مشخص کرده است: بُعد سرشت^۴ که جزء زیستی شخصیت است و شامل چهار خردۀ مقیاس نوجویی^۵، آسیب پرهیزی^۶، پاداش وابستگی^۷ و پشتکار^۸ است و بُعد منش^۹ که جزء اجتماعی و فرهنگی شخصیت است و شامل خردۀ مقیاس‌های خود راهبری^{۱۰}، خود فراروی^{۱۱} و همکاری^{۱۲} است (کلونینجر، ۱۹۸۷). مطالعات نشان می‌دهد رفتارهای منفی والدینی با آسیب پرهیزی بالا و خود راهبری پایین در بزرگسالی ارتباط دارد (ریتی^{۱۳} و همکاران، ۲۰۰۲؛ تاکیوشی^{۱۴} و همکاران، ۲۰۱۱). محیط و مراقبت والدین با آسیب پرهیزی ارتباط دارد زیرا فرزندان برای تطابق با موقعیت‌های تهدید آمیز و دارای فشار، استفاده زیاد از آسیب پرهیزی بالا را یاد می‌گیرند (تاکلور^{۱۵} و همکاران، ۲۰۱۱). لونتهال^{۱۶} و همکاران (۲۰۰۷) در پژوهشی نشان دادند که افراد با اجتناب از آسیب بالا در مورد پرهیز از استعمال دخانیات، تأثیرات منفی بیشتر و انگیزه بالاتر مصرف را در هنگام پریشانی گزارش کردند. پژوهش اورن، اورن، یانکار و ارکیران^{۱۷} (۲۰۰۷) نشان داد که بیماران وابسته به مواد مخدر از میان ابعاد منش، نمرات پایین تری در خود راهبری و پشتکار داشتند. نتایج پژوهش حق شناس، غلامعلی‌لو اسانی و فتح‌آبادی (۱۳۹۶) نشان داد که بین دو گروه وابسته به مواد و غیر وابسته از نظر آسیب پرهیزی و خود راهبری تفاوت وجود دارد ($P < 0/01$). براساس پژوهش ابوالقاسمی، کیامرثی و مومنی (۱۳۹۲) میانگین نمرات اجتناب از آسیب و نوجویی در افراد معتاد به مواد مخدر از افراد غیر معتاد بیشتر بود.

- | | |
|------------------------------|------------------------------------|
| 1. Le Bon | 10. self-directiveness |
| 2. Arnau, Mondon & Santacreu | 11. self-transcendence |
| 3. Cloninger | 12. cooperativeness |
| 4. temperament | 13. Reti |
| 5. novelty seeking | 14. Takeuchi |
| 6. harm avoidance | 15. Taylor |
| 7. reward dependence | 16. Leventhal |
| 8. persistence | 17. Evren, Evren, Yancar & Erkiran |
| 9. character | |

همچنین، میانگین نمرات پاداش وابستگی، همکاری و خودراهبری در افراد معتاد از غیرمعتاد کمتر بود.

همچنین درباره سوءصرف مواد براساس سرمایه روان‌شناختی^۱ تحقیقات گوناگونی صورت گرفته است. سرمایه روان‌شناختی سازه‌ای ترکیبی و به هم پیوسته‌ای است که چهار مؤلفه ادراکی-شناختی یعنی امید^۲، خوش‌بینی^۳، خودکارآمدی^۴ و تاب‌آوری^۵ را دربرمی‌گیرد. والدین و دوستان در ارتقای تاب‌آوری نقش کلیدی دارند. شیخی فینی و همکاران (۱۳۸۹) و نظری و همکاران (۱۳۹۱) نیز در مطالعات خویش به نتایج مشابهی رسیدند. پرستو (۱۳۹۲) طی پژوهشی در میان ۷۶۴ نوجوان تهرانی دریافت که ارتقای تاب‌آوری در نوجوانان در تعديل گرایش به مصرف سیگار نقش ایفا می‌نماید. در پژوهشی نشان داده شد افرادی که تاب‌آوری بالایی دارند، وضعیت سلامتی بهتر، عزت نفس بالاتر و حمایت والدینی بیشتر داشته و کمتر در معرض مصرف مواد قرار می‌گیرند (بوکنر، مزاکایا، بردلسی^۶، ۲۰۰۳). همچنین براساس یافته‌های فردیکسون، توگاد، ویوگک ولارکین^۷ (۲۰۰۳) تاب‌آوری با احساسات مثبت مرتبط بوده و در زمینه گرایش به مصرف مواد به عنوان یک عامل محافظتی عمل می‌کند.

با توجه به نکات فوق در زمینه مصرف مواد، عوامل گوناگون روان‌شناختی، اجتماعی و زیست‌شناختی در گیر هستند، اما هیچ یک از آن‌ها به تنها ی نمی‌توانند علل به وجود آمدن این پدیده را تبیین کنند (فرانکویس، اوریاکومب و تیگانال^۸، ۲۰۰۰). از آنجا که اکثر پژوهش‌های صورت گرفته در این رابطه، مربوط به دانش‌آموزان و دوره نوجوانی می‌باشد لذا با توجه به خلاصه پژوهشی موجود در زمینه عوامل علی مصرف مواد در جوانی و ضرورت طراحی و اجرای برنامه پیشگیرانه مبتنی بر داده‌های علمی، و بر اساس نظریه یادگیری اجتماعی بندورا (۲۰۰۱)، نظریه پیوند افتراقی ساترلند (۱۹۷۳)، الگوی شروع مصرف مواد گلانتر و هارتل (۲۰۰۲)، عوامل فردی، روان‌شناختی، خانوادگی و اجتماعی

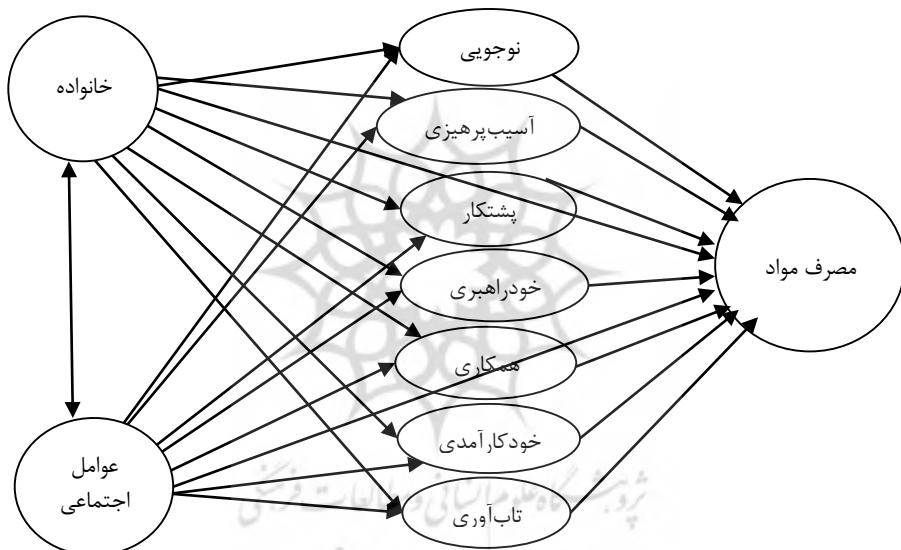
۲۷۸
278

۱۳۹۷ سال دویزدهم شماره ۴۶ تابستان Vol. 12, No. 46, Summer 2018
--

- 1. psychology capital
- 2. hope
- 3. optimism
- 4. self-efficacy
- 5. resiliency

- 6. Buckner, Mezzacappa & Beardslee
- 7. Fredrickson, Tugade, Waugh & Larkin
- 8. Franques, Auriacombe & Tignol

قنبی زرندی، محمدخانی و هاشمی نسب (۱۳۹۵) و با درنظر گرفتن ویژگی‌های سرشت و منش از نظریه زیستی-اجتماعی کلونینجر و سرمایه روان‌شناختی لو تانز، در این پژوهش تلاش می‌شود نسبت به ارائه مدل سبب‌شناختی جامع مصرف مواد و ارزیابی برآوردگی آن اقدام گردد. در پژوهش حاضر تلاش بر این است که رابطه عوامل خانوادگی-اجتماعی با مصرف مواد با میانجی گری مؤلفه‌های سرشت، منش، سرمایه روان‌شناختی و باورهای فرد مورد بررسی قرار گیرد. در اصل این تحقیق به جهت آزمون مدل ساختاری شکل ۱ انجام شده است.



شکل ۱: مدل مفروض عوامل مؤثر بر مصرف مواد

روش

جامعه، نمونه، و روش نمونه‌گیری

پژوهش حاضر توصیفی-همبستگی و از نوع مدل یابی معادلات ساختاری^۱ و تحلیل عاملی تأییدی است که سعی دارد ساخت روابط درونی متغیرها را مشاهده و آزمون کند. جامعه آماری پژوهش شامل مردان مصرف کننده مواد ۱۸ تا ۳۵ ساله شهر قم در سال ۱۳۹۶ و ۱۳۹۷ بود که برای ترک مصرف مواد به کمپ‌های ترک اعتیاد و یا مراکز مشاوره ترک

1. structural equation modeling

اعتیاد مراجعه می کردند. از آن جا که در این پژوهش ۳۱ پارامتر برآورد وجود داشت، به منظور در نظر گرفتن حداقل ۱۰ نفر به ازای هر پارامتر، نمونه‌ای به حجم ۳۲۰ نفر و به صورت در دسترس از بین جامعه آماری انتخاب شد. با توجه به حساسیت موضوع و لزوم جلب رضایت و اعتماد شرکت‌کنندگان برای همکاری صادقانه با پژوهش، قبل از تکمیل پرسش‌نامه‌ها، ارتباط مؤثر با آنان درخصوص ماهیت و هدف پرسش‌نامه برقرار و با تأکید بر محترمانه و بی‌نام بودن اطلاعات و رعایت اصل گمنامی، توضیحاتی به آنان ارائه شد.

ابزارها

۱-پرسش‌نامه رفتارهای پرخطر بزرگسالان: این پرسش‌نامه با اقتباس از پرسش‌نامه‌ی مرکز پیشگیری از رفتارهای پرخطر توسط محمدخانی (۱۳۸۵) طراحی شد و میزان شیوع رفتارهای پرخطر را در طول عمر، ۱۲ ماه گذشته و یک ماه اخیر و تمایل به مصرف انواع مواد در آینده را ارزیابی می کند. محمدخانی (۱۳۸۵) اعتبار آن را ۰/۸۷ گزارش کرده است. ضریب همسانی درونی آن در پژوهش عنبری و محمدخانی (به نقل از محمدخانی ۱۳۸۶) براساس آلفای کرونباخ ۰/۸۷ به دست آمد. برخی سوالات به دلیل عدم استفاده در این پژوهش حذف شد و مصرف ۹ گویه شامل سیگار، قلیان، مشروبات الکلی، حشیش، تریاک، هروئین، کراک، شیشه و ترامadol یا مواد نیروزا مورد سوال قرار گرفت که مجموع نمره شیوع رفتارهای پرخطر حداقل ۰ و حداقل ۵۴ می باشد. هر چه نمره فرد زیاد باشد یعنی مواد زیادی را به میزان بیشتر مصرف کرده است. در این پژوهش ضریب آلفای کرونباخ مصرف مواد ۰/۷۴ به دست آمد. این پرسش‌نامه به منظور ارزیابی مصرف مواد، مورد استفاده قرار گرفت.

۲-مقیاس علل گرایش به سوءمصرف مواد مخدوش در جوانان: این پرسش‌نامه ۷۸ سوال دارد و بر روی یک نمونه ۴۰۸ نفری جوان معتاد (۱۶ تا ۲۹ سال) در خراسان رضوی توسط محمدی، پورقاز و رقیب (۱۳۹۲) ساخته و هنجاریابی شد. در این مقیاس عوامل فردی دارای ۷ زیرمؤلفه نگرش مثبت به مواد، مشکلات شخصیتی و روانی مثل افسردگی، پرخاشگری، اضطراب، عدم تحمل شکست و ناکامی، کجکاوی ونداشتن اعتقادات مذهبی، عوامل بین‌فردى و محیطی دارای ۳ زیرمؤلفه خانواده، دوستان و مدرسه و عوامل

اجتماعی دارای ۴ زیر مؤلفه کمبود امکانات فرهنگی، ورزشی و تفریحی، توسعه صنعتی و محرومیت‌های اقتصادی و اجتماعی، عدم دسترسی به سیستم‌های خدماتی، حمایتی و مشاوره‌ای و بازار مواد مخدر در ایران است. پاسخ هر گویه، به صورت ۱ تا ۵ نمره گذاری می‌شود نمره بالا در هریک از این مؤلفه‌ها نشانگر وجود عوامل تهدیدکننده می‌باشد. روایی صوری و محتوایی مقیاس توسط متخصصان روان‌شناسی و جامعه شناسی مورد تایید قرار گرفت. همچنین به منظور محاسبه روایی سازه، از تحلیل عامل تاییدی مرتبه دوم استفاده شد. این پرسش‌نامه سه مؤلفه عوامل فردی، عوامل بین‌فردى و محیطی و عوامل اجتماعی را مورد بررسی قرار می‌دهد. اعتبار این مقیاس با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۴ برآورد شده است. در این پژوهش ضریب آلفای کرونباخ خردۀ مقیاس‌ها ۰/۷۲ تا ۰/۷۹ به دست آمد. برای سنجش عوامل خانوادگی-اجتماعی از این پرسش‌نامه استفاده شد.

۳- پرسش‌نامه سرشت و منش^۱: ابزار مورد استفاده برای سنجش سرشت و منش، پرسش‌نامه‌ی سرشت و منش کلونینجر بود که شامل ۱۲۵ جمله است که فرد با پاسخ صحیح-غلط به گزینه‌ها، آزمون را تکمیل می‌نماید. نمره گذاری به صورت ۱ و ۲ می‌باشد و برخی سوالات به صورت معکوس نمره گذاری می‌شوند. دارای چهار مقیاس سرشت شامل نوجویی، آسیب گریزی، پاداش وابستگی و پشتکار و سه مقیاس منش شامل همکاری، خودهدایتی و خودفراروی است. این آزمون برای نخستین بار توسط کاویانی در ایران، مورد استفاده قرار گرفته و ضریب اعتبار گزارش شده برای نسخه ایرانی به شرح زیر است: نوجویی ۰/۹۶، آسیب گریزی ۰/۹۱، پاداش-وابستگی ۰/۶۱، پشتکار ۰/۷۶، همکاری ۰/۹۵، خودراهبری ۰/۸۵ و خودفراروی ۰/۸۸ (کاویانی، ۱۳۸۶). در این پژوهش ضریب آلفای کرونباخ خردۀ مقیاس‌ها ۰/۷۹ تا ۰/۸۴ به دست آمد.

۴- پرسش‌نامه سرمایه روان‌شناسی لوتابز^۲ و همکاران: در این پرسش‌نامه از سوالاتی استفاده شده که مؤلفه‌های امید، تاب‌آوری، خوش‌بینی و خودکارآمدی را می‌سنجند.

1. temperament and character inventory

2. Luthans psychological capital questionnaires

شامل ۲۴ گویه و هر خردۀ مقیاس شامل ۶ گویه در مقیاس ۶ درجه‌ای لیکرت است. برای به دست آوردن نمره سرمایه روان‌شناختی ابتدا نمره هر خردۀ مقیاس به صورت جداگانه به دست می‌آید و سپس مجموع آن‌ها به عنوان نمره کل سرمایه روان‌شناختی محسوب می‌شود. نمره گذاری به صورت ۰ تا ۵ است، حداقل نمره هر خردۀ مقیاس ۰ و حداکثر ۳۰ می‌باشد. نمره بالا در این مؤلفه‌ها نشانگر امید، تاب‌آوری، خودکارآمدی و خوش‌بینی بالاست. نسبت خی دو این آزمون برابر با ۲۴/۶ است و آماره‌های CFI، RMSEA در این مدل به ترتیب ۰/۹۷ و ۰/۰۸ بودند (لوتاژ و همکاران، ۲۰۰۷). در پژوهشی بهادری خسروشاهی، هاشمی نصرت‌آباد، و باباپور خیرالدین (۱۳۹۳) میزان اعتبار آن را براساس آلفای کرونباخ ۰/۸۵ گزارش نمودند. در این پژوهش ضریب آلفای کرونباخ تاب‌آوری ۰/۷۷ به دست آمد.

یافته‌ها

براساس نتایج پژوهش از بین ۳۲۰ نفر نمونه، میانگین و انحراف استاندارد سن گروه نمونه ۴/۳۸۴ و ۲۸/۷۹ و ۴/۳۸۴ سال بود. از تعداد کل ۳۲۰ مصرف کننده مواد، حداقل نمره مصرف مواد در هر فرد ۶ و حداکثر ۵۴ بود، میانگین نمره مصرف مواد ۳۶/۵۶ و انحراف استاندارد آن ۱۰/۲۷۱ بود. جدول آماره‌های توصیفی سن و مصرف مواد در جدول ۱ ارائه شده است.

۲۸۲
282

۱۳۹۷
سال دوزدهم، شماره ۴۶، تابستان
Vol. 12, No. 46, Summer 2018

جدول ۱: آماره‌های توصیفی سن و مصرف مواد گروه نمونه

متغیرها	سن	۳۲۰	۱۸	۳۵	۲۸/۷۹	۴/۳۸	فرانای	انحراف استاندارد
مصرف مواد	۳۲۰	۶	۵۴	۳۶/۵۶	۱۰/۲۷			

همچنین ۵۰ درصد متأهل و ۵۰ درصد دیگر مجرد، ۵۵/۶ درصد شاغل و ۴۴/۴ درصد بیکار بودند. در خانواده ۴۵/۳ درصد مصرف کنندگان، به غیر از خود پاسخ‌گو هیچ فردی مصرف کننده مواد نبود ولی ۵۴/۷ درصد اعلام کردند که در خانواده آن‌ها حداقل یک و یا چند نفر مصرف کننده مواد هستند. ۲/۵ درصد افراد بیسواند، ۴۵/۹ درصد سواند ابتدایی و راهنمایی، ۲۶/۶ درصد دبیرستان، ۱۶/۶ درصد مدرک دیپلم و ۸/۴ درصد افراد مدرک بالاتر از دیپلم داشتند. در این پژوهش نمره گذاری میزان مصرف مواد در طول عمر از ۰ تا

۶ بود، نمره ۰ یعنی هیچ وقت مصرف نکرده و نمره ۶ یعنی بیشترین مصرف را داشته است. نتایج نشان داد بیشترین مصرف مواد در طول عمر مربوط به سیگار با میانگین ۵/۹۲ از ۶ نمره، سپس تریاک با میانگین ۵/۵۱، هروئین با ۴/۴۸، قلیان با ۴/۱۷، شیشه با ۴/۲۹، مشروبات الکلی با ۳/۶۳، حشیش با ۳/۳۵، ترامadol یا مواد نیروزا با ۲/۷۷ و کراک با نمره ۲/۴۴ به ترتیب در رتبه‌های بعدی بود. نتایج نشان داد هیچ فردی نبود که مصرف کننده مواد باشد ولی تابحال سیگار مصرف نکرده باشد همچنین ۵۲/۸ درصد افراد اولین سیگار را ۱۵ سالگی یا قبل از آن مصرف کرده‌اند. جدول شروع اولین مصرف مواد نشان می‌دهد که ۵۲/۸ درصد افراد سیگار، ۳۲/۵ درصد قلیان، ۲۷/۲ درصد تریاک و مشروبات الکلی، ۷/۸ درصد هروئین، ۵/۹ درصد ترامadol یا مواد نیروزا، ۳/۱ درصد شیشه و ۲/۵ درصد کراک را ۱۵ سالگی یا قبل از آن مصرف کرده‌اند. آماره‌های توصیفی سن شروع مصرف مواد در جدول ۲ ارائه شده است.

جدول ۲: آماره‌های توصیفی سن شروع مصرف مواد

نوع ماده	هیچ وقت	هیچ <= ۱۵	۱۶ سال <= ۱۷	۱۷ سال <= ۱۸	۱۸ سال <= ۱۹	۱۹ سال <= ۲۰	درصد	فرآواني
سیگار	۳۵	۰	۱۶۹	۴۵	۴۱	۶۵	۵۲/۸	۱۲/۸
قلیان	۶۱	۸۷	۴۱	۴۵	۹۵	۱۰/۹	۳۲/۵	۱۴/۱
مشروبات الکلی	۸۵	۲۵	۴۴	۲۷/۲	۱۹/۱	۱۰/۳	۷/۸	۱۲/۸
حشیش	۵۸	۳۶	۴۲	۱۸/۱	۲۶/۶	۹۹	۱۳/۱	۱۱/۲
تریاک	۵	۲۸	۴۲	۲۷/۲	۱/۶	۱۵۸	۸/۸	۱۳/۱
هروئین	۶۹	۲۵	۲۳	۲۱/۶	۲۱/۶	۱۸۵	۷/۸	۵/۹
کراک	۱۵۸	۸	۱۰	۱۲۷	۴۹/۴	۴۹/۴	۲/۵	۳/۱
شیشه	۷۰	۱۰	۴	۲۱۴	۲۱۹	۲۱۹	۳/۱	۱/۲
ترامadol یا مواد نیروزا	۱۱۶	۱۹	۱۲	۱۴۶	۳۶/۲	۳۶/۲	۵/۹	۸/۴
							۴۵/۶	۲۰/۳

برای بررسی نرمال بودن توزیع از آزمون کولموگروف-اسمورنوف استفاده شد که نتایج آن در جدول ۳ ارائه شده است.

جدول ۳: نتایج آزمون کولموگروف-امیرنوف جهت نرمال بودن توزیع در متغیرها

متغیرها	خانواده	دسترسی	بازار مواد	نگرش مثبت به آسیب-	خود	تاب آوری	مصرف مواد	آماره Z
معنا-								
داری								

با توجه نتایج جدول ۳ مشاهده می شود که به غیر از متغیر بازار مواد، بقیه متغیرها دارای توزیع نرمال هستند. همچنین برای بررسی همگنی واریانس متغیرها از آزمون لون استفاده شد که به غیر از متغیر خود راهبری، بقیه متغیرها دارای سطح معناداری بالای ۰/۰۵ بودند. آماره های توصیفی و ماتریس همبستگی متغیرهای مورد مطالعه در جدول ۴ ارائه شده است.

جدول ۴: آماره های توصیفی و ماتریس همبستگی متغیرهای مورد مطالعه در نمونه

متغیرها	میانگین استاندارد	انحراف-	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
۱.خانواده	۲۴/۵۱	۶/۷۳۵	۱	-	-	-	-	-	-
۲.دسترسی	۱۹/۴۰	۴/۵۸۵	۱	۰/۳۲۹**	-	-	-	-	-
۳.بازار مواد	۱۸/۵۲	۴/۹۵۶	۰/۳۰۱**	۰/۳۹۲**	۱	-	-	-	-
۴.نگرش به مواد	۲۲/۹۱	۴/۳۸۰	۰/۴۰۵**	۰/۴۸۸**	۰/۳۸۰**	۱	-	-	-
۵.نوجویی	۲۶/۷۸	۲/۹۷۵	۰/۱۶۶**	۰/۲۶۸**	۰/۲۶۸**	۰/۲۰۶**	۱	-	-
۶.آسیب پرهیزی	۲۰/۲۵	۲/۱۴۵	۰/۰۵۱	-۰/۰۱۲	۰/۰۷۳	۰/۱۳۷*	۱	-	-
۷.پاداش وابستگی	۱۷/۶۷	۲/۵۲۵	۰/۰۵۵	-۰/۰۹۸	-۰/۰۷۶	-۰/۱۷۲**	-۰/۱۷۱**	-۰/۲۲۸**	۱
۸.پشتکار	۷/۱۸	۱/۵۷۲	۰/۰۵۷	-۰/۱۷۹**	-۰/۱۷۱**	-۰/۳۴۲**	-۰/۰۳۵	-۰/۱۱۷*	-
۹.خود راهبری	۱۸/۹۵	۳/۴۰۴	-۰/۰۹۰	-۰/۲۹۷**	-۰/۲۲۰**	-۰/۴۴۲**	-۰/۰۵۶	-۰/۰۴۶	-
۱۰.همکاری	۲۲/۷۸	۳/۵۲۰	-۰/۰۱۰	-۰/۲۲۸**	-۰/۳۰۷**	-۰/۳۵۱**	-۰/۰۱۳	-۰/۱۷۷**	-
۱۱.خود فرا روی	۱۴/۱۷	۲/۱۱۷	-۰/۰۸۳	-۰/۰۱۳	-۰/۰۰۸	-۰/۲۱۸**	-۰/۱۷۹**	-۰/۲۳۷**	-
۱۲.خود کار آمدی	۱۵/۵۹	۷/۰۵۷	-۰/۰۴۸**	-۰/۱۹۹**	-۰/۱۲۷**	-۰/۰۳۵	-۰/۰۰۲	-۰/۰۴۰	-
۱۳.امیدواری	۱۴/۳۵	۶/۳۸۷	-۰/۰۴۸**	-۰/۲۰۱**	-۰/۱۶۰**	-۰/۱۵۹**	-۰/۰۳۲	-۰/۰۴۵	-
۱۴.تاب آوری	۱۳/۶۹	۶/۵۸۶	-۰/۲۶۴**	-۰/۱۷۰**	-۰/۱۲۸**	-۰/۰۸۶	-۰/۰۲۱*	-۰/۰۳۲	-
۱۵.خوش بینی	۱۵/۷۱	۶/۵۹۳	-۰/۳۷۸**	-۰/۲۰۵**	-۰/۱۲۴**	-۰/۰۰۵	-۰/۰۱۵	-۰/۰۰۰	-
۱۶.صرف طول عمر	۳۶/۵۶	۱۰/۲۷	-۰/۱۵۴**	-۰/۲۴۲**	-۰/۱۰۱	-۰/۲۷۰**	-۰/۱۸۱**	-۰/۲۱۳**	-۰/۱۴۶**

۲۸۴
284

سال دوازدهم شماره ۶۶ تابستان ۱۳۹۷
Vol. 12, No. 46, Summer 2018

ادامه جدول ۴: آماره‌های توصیفی و ماتریس همبستگی متغیرهای مورد مطالعه در نمونه

	متغیرها	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	
	پشتکار	-	-	-	-	-	-	-	۱	
۹.	خودراهبری	-	-	-	-	-	-	۱	.۰/۴۲۸**	
۱۰.	همکاری	-	-	-	-	-	۱	.۰/۴۲۸**	.۰/۴۶۱**	
۱۱.	خودفاروی	-	-	-	-	۱	.۰/۰۵۴**	.۰/۱۸۳**	.۰/۴۰۰**	
۱۲.	خودکارآمدی	-	-	-	۱	.۰/۲۶۸**	.۰/۴۹۳**	.۰/۳۳۴**	.۰/۳۰۲**	
۱۳.	امیدواری	-	-	۱	.۰/۶۷۹**	.۰/۲۳۴**	.۰/۳۵۹**	.۰/۳۵۷**	.۰/۳۳۵**	
۱۴.	تابآوری	-	۱	.۰/۶۵۰**	.۰/۵۹۷**	.۰/۲۷۷**	.۰/۳۴۱**	.۰/۳۳۳**	.۰/۳۹۳**	
۱۵.	خوشبینی	۱	.۰/۶۵۱**	.۰/۶۹۷**	.۰/۶۴۶**	.۰/۳۲۷**	.۰/۵۲۹**	.۰/۳۲۹**	.۰/۳۶۶**	
۱۶.	صرف طول عمر		-.۰/۱۹۰**	-.۰/۳۰۷**	-.۰/۱۸۴**	-.۰/۲۲۷**	.۰/۰۳۰	-.۰/۱۵۸**	-.۰/۲۹۳**	-.۰/۱۶۹**

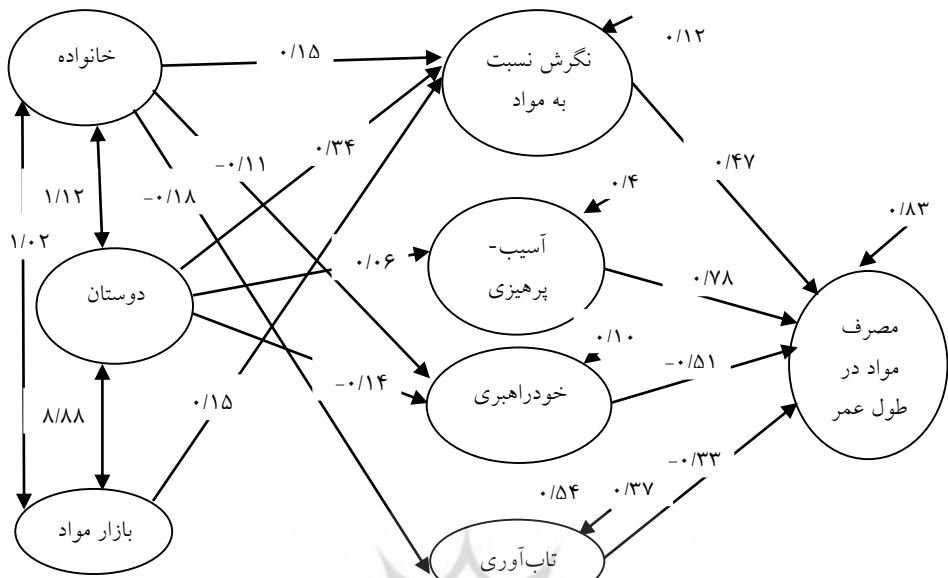
*P<.05, **P<.01

همانگونه که در جدول ۴ مشاهده می‌شود بین مصرف مواد در طول عمر با خانواده آشفته، دوستان منحرف، نگرش مثبت به مواد، نوجویی و آسیب پرهیزی رابطه مثبت و بین مصرف مواد در طول عمر با پاداش وابستگی، پشتکار، خودراهبری، همکاری، خودکارآمدی، امیدواری، تابآوری و خوشبینی رابطه منفی وجود دارد. به منظور ارزیابی الگوی پیشنهادی، روابط بین متغیرها با استفاده از روش مدل‌سازی معادلات ساختاری برآورد شد. نتایج برآذش مدل در جدول ۵ ارائه شده است.

جدول ۵: شاخص‌های تجویی برآذش مدل ارائه شده

مقادیر	χ^2	درجه آزادی	معناداری	CMIN/DF	RMSEA	NFI	CFI
به دست آمده	۱۹/۴۲۴	۱۳		۱/۴۹۴	.۰/۰۳۹	.۰/۹۵۴	.۰/۹۸۴
حد قابل پذیرش	-	-		کمتر از ۳	کمتر از .۰/۰۵	بیشتر از .۰/۰۵	بیشتر از
شده است.							

با توجه به این مقادیر مندرج در جدول ۵ می‌توان گفت که مدل مفهومی آزمون شده پژوهش از برآذش خوبی برخوردار است. در شکل ۲ مدل آزمون شده پژوهش گزارش شده است.



شکل ۲: مدل آزمون شده مصرف مواد در افراد ۱۸ تا ۳۵ ساله

ضرایب اثر مستقیم و غیرمستقیم در جدول ۶ ارائه شده است.

جدول ۶: ضرایب اثر مستقیم، غیرمستقیم و کلی عوامل در مدل

۲۸۶	286
-----	-----

مسیرها	اثر کلی	اثر مستقیم	اثر غیرمستقیم	اثر کلی
خانواده به نگرش مثبت به مواد	0/155	--	0/155	
خانواده به خودراهبری	-0/115	--	-0/115	
خانواده به تاب آوری	-0/179	--	-0/179	
خانواده به مصرف طول عمر	0/21	0/21	--	
دostان به نگرش مثبت به مواد	0/338	--	0/338	
دostان به آسیب پرهازی	0/059	--	0/059	
دostان به خودراهبری	-0/143	--	-0/143	
دostان به مصرف طول عمر	0/303	0/303	--	
بازار مواد به نگرش مثبت به مواد	0/150	--	0/150	
بازار مواد به مصرف طول عمر	0/071	0/071	--	
خودراهبری به تاب آوری	0/541	--	0/541	
نگرش مثبت به مواد به مصرف طول عمر	0/475	--	0/475	
آسیب پرهازی به مصرف طول عمر	0/782	--	0/782	
خودراهبری به مصرف طول عمر	-0/507	--	-0/507	
تاب آوری به مصرف طول عمر	-0/334	--	-0/334	

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های پژوهش نشان داد با توجه به برآش خوب مدل ساختاری طراحی شده، این مدل پیش‌بینی کننده خوبی برای مصرف مواد است. نتایج نشان داد که عوامل خانوادگی و عوامل اجتماعی نظیر دوستان و بازار مواد بر مصرف مواد اثر ساختاری غیرمستقیم دارند. همچنین از میان متغیرهای میانجی، بعضی ویژگی‌های شخصیتی آسیب‌زا همچون آسیب‌پرهیزی و خودراهبری و از بین عامل‌های سرمایه روان‌شناختی، عامل تاب‌آوری و نیز نگرش مثبت به مواد بر مصرف مواد اثر ساختاری مستقیم دارد. در این پژوهش عامل خانواده با میانجی گری نگرش مثبت به مواد، خودراهبری و تاب‌آوری بر مصرف مواد اثر ساختاری غیرمستقیم دارد که با نظریه یادگیری اجتماعی بندورا (۲۰۰۱)، یافته‌های فیش و همکاران (۲۰۱۵)، فیاضی و همکاران (۲۰۱۵)، دیدارلو و پورعلی (۲۰۱۶)، کیا و همکاران (۲۰۱۵)، کیلک و همکاران (۲۰۱۵)، سنورمانسی و همکاران (۲۰۱۴)، سانچیز-کویجا و همکاران (۲۰۱۶)، گلانتر و هارتل (۲۰۰۲)، و قنبری زرندی و همکاران (۱۳۹۵) هماهنگ است. در این پژوهش با افزایش نمره عوامل نابسامان و طرد کننده خانوادگی، مصرف مواد نیز افزایش می‌یابد. در تبیین یافته حاضر می‌توان گفت که بنابر گزارش مرکز پیشگیری از مواد^۱ (۲۰۰۱) عوامل خانوادگی تاثیر به سزایی در گرایش جوانان به مصرف مواد دارند که از جمله مهم‌ترین این عوامل می‌توان به نظارت خانوادگی ضعیف، پیوند ضعیف با خانواده، تعارضات خانوادگی و نگرش مثبت والدین به مواد اشاره کرد. فرزندان تحت تأثیر افکار و باورهای خانواده قرار می‌گیرند و نگرش مثبت والدین بدون تردید به فرزندان منتقل خواهد شد. نظریه تعامل خانواده بر پیوند بین کودک و والدین به عنوان مهمترین عامل حفاظت کننده می‌نگرد و بر سه جنبه فرزندپروری به عنوان مهمترین شرایط برای تربیت فرزندان سالم تأکید می‌نماید: پیوند عاطفی مثبت و پایدار، تنظیم قوانین و مقررات محکم و انعطاف‌پذیر و خودمختاری روان‌شناختی (لزین^۲ و همکاران، ۲۰۰۴؛ جسر و جسر^۳، ۱۹۹۷). پژوهش ریتی و همکاران (۲۰۰۲)؛ و تاکیوشی و همکاران، (۲۰۱۱)

نشان داد بین رفتارهای منفی والدین و خودراهبری پایین در بزرگسالی ارتباط وجود دارد و سطوح پایین خودراهبری با سطوح بالایی از مشکلات رفتاری و اعتیاد به مواد مخدر ارتباط دارد. همچنین رشد و گسترش تاب آوری در نسل جوان در اثر دلبستگی کافی به خانواده امکان پذیر می‌گردد و برای مقابله با گرایش‌های مخاطره‌آمیز ضروری است. بنابراین خانواده می‌تواند با میانجی گری نگرش نسبت به مواد، خودراهبری و تاب آوری فرزندان به صورت غیرمستقیم بر مصرف مواد اثر ساختاری غیرمستقیم داشته باشد.

براساس نتایج پژوهش حاضر از بین عوامل اجتماعی عامل دوستان با میانجی گری نگرش مثبت به مواد، آسیب پر هیزی و خودراهبری بر مصرف مواد اثر ساختاری غیرمستقیم داشت که با نظریه یادگیری اجتماعی بندورا (۲۰۰۱)، پیوند افراطی ساترلند (۱۹۷۳)، یافته‌های پژوهشی هاراکه و همکاران (۲۰۱۲)، گلانتر و هارتل (۲۰۰۲) و قبری زرندی و همکاران (۱۳۹۵) هماهنگ است. نتایج پژوهشی نشان می‌دهد با افزایش تضادهای خانواده، تعامل ولی-فرزنده کم می‌شود و نظارت والدینی کاهش می‌یابد. بنابراین با کاهش نظارت والدینی، نوجوانان بیشتر از همسالان منحرف^۱ تأثیر می‌پذیرند و بیشتر احتمال دارد که در مشکلات رفتاری کلی (مثل رفتارهای ضد اجتماعی، رفتار جنسی پر خطر، شکست تحصیلی و سوء مصرف مواد) درگیر شوند (جوادی و همکاران، ۱۳۹۰). اگر نوجوان و جوانان به سمت دوستان منحرف گرایش پیدا کنند، آسیب‌های زیادی متوجه آن‌ها خواهد شد، چون دوستان مصرف کننده از یک سو دسترسی پذیری و فرصت مصرف مواد را افزایش می‌دهند و از سوی دیگر، مواجهه با همسالانی که باورها، نگرش‌ها و رفتارهای مثبتی در رابطه با مصرف مواد دارند، همانند محیطی مساعد عمل کرده و فرد را به سمت مصرف مواد سوق می‌دهد. به علاوه «مجاورت مشابهت می‌آورد». و نباید این باور غلط را پذیریم که «من دوست مصرف کننده دارم ولی خودم مصرف کننده نمی‌شوم» (نارنجی‌ها، ۱۳۹۴). بالاخره فرد براساس الگوهای یادگیری اجتماعی، رفتارهای غلط دوستان، اطرافیان و همسالان را یاد گرفته و به کار می‌برد. آن‌ها از هم‌دیگر راه‌های مختلف

پرهیز از آسیب‌های مربوط به اعتیاد را یاد می‌گیرند و در مقابله با مشکلات از روش‌های خودراهبری غلط استفاده می‌کنند.

همچنین از بین عوامل اجتماعی عامل بازار مواد و دسترسی‌پذیری با میانجی‌گری نگرش مثبت به مواد بر مصرف مواد اثر ساختاری غیرمستقیم دارد که با یافته‌های گلانتر و هارتل (۲۰۰۲)، جهارن‌شاھلو و همکاران (۱۳۹۵)، قبری زرندی و همکاران (۱۳۹۵) و خلیلی (۱۳۸۶) هماهنگ است. براساس پژوهش خلیلی (۱۳۸۶) بیشترین تجربه مصرف مواد به ترتیب مربوط به سیگار و سپس تریاک بوده است و از آنجا که می‌دانیم میزان دسترسی‌پذیری به سیگار بیشتر و راحت‌تر از مواد دیگر می‌باشد لذا این موضوع می‌تواند تأییدی بر نقش بازار مواد بر مصرف مواد باشد. در توجیه تأثیر محیط اجتماعی نظری دسترسی آسان به مواد بر افزایش ارتکاب رفتارهای پرخطر در جوانان می‌توان از مدل بوم‌شناسی اجتماعی استفاده کرد. براساس این نظریه، زندگی در محیط‌های اجتماعی نابسامان نه تنها دسترسی به مواد غیرقانونی و به تبع آن مصرف آن‌ها را افزایش می‌دهد، بلکه این محیط‌ها با عوامل و شاخصه‌های نامتعارفی همراه هستند؛ به طور مثال ارتباط با همسالان منحرف، وجود عوامل اجتماعی نابهنجار و مشاهده الگوهای رفتاری نامناسب که گرایش فرد را به سمت رفتارهای پرخطر تسهیل می‌کند.

از میان متغیرهای میانجی مشاهده گردید که نگرش مثبت به مواد اثر ساختاری مستقیم بر مصرف مواد داشته که با یافته‌های بوتوین و گریفن (۲۰۰۴) هماهنگ است. این یافته با نتایج مطالعاتی که نگرش به مواد را مهم‌ترین عامل پیش‌بینی کننده مصرف مواد محسوب می‌کند و نشان می‌دهند نوجوانانی که فواید مصرف مواد را بیشتر از پیامدهای منفی آن تصور می‌کند، در معرض خطر مصرف مواد قرار دارند و بیشتر به مصرف مواد می‌پردازند، هماهنگ است (مرکز پیشگیری از سوءمصرف مواد، ۲۰۰۱؛ کنی، هانسن و مکنیل، ۲۰۰۰؛ محمدخانی، ۱۳۸۶). از نظر بوتوین (۲۰۰۰) احتمال مصرف و گرایش به مواد در افرادی که نگرش مثبت یا خنثی به مواد دارند به مراتب بیشتر است. اگر فردی نگرش مثبت به مواد داشت و یا باورهای غلطی مثل «مواد موجب آرامش می‌شود، من

معتاد نمی‌شوم، یک بار مصرف اشکال ندارد، ترک اعتیاد آسان است، مواد می‌تواند جایگاه درمانی داشته باشد، سیگار ربطی به اعتیاد ندارد.» (نارنجی‌ها، ۱۳۹۴) را داشت، بیشتر در معرض خطر مصرف خواهد بود.

نتایج نشان داد آسیب‌پرهیزی بالا اثر ساختاری مستقیم بر مصرف مواد دارد که با یافته‌های لونتهال و همکاران (۲۰۰۷)، حق‌شناس و همکاران (۱۳۹۶) و ابوالقاسمی و همکاران (۱۳۹۲) هماهنگ است. بالا بودن اجتناب از آسیب که با ویژگی‌هایی همچون فرار و اجتناب از موقعیت‌های خطرزا، محاط و منزوی بودن مشخص می‌شود، به عنوان سدی در برابر علائم اعتیاد و تحریک‌پذیری عمل می‌کند. این افراد در اثر استفاده از مواد، عزت نفس کاذب کسب کرده و بدون توجه به پیامدهای رفتاری و موقعیتی آسیب‌زا دست به عمل می‌زنند. پایین بودن ویژگی‌های اجتناب از آسیب همچون اعتماد به نفس در مقابل بلاتکلیفی، منجر به تلاش‌های زیاد با حداقل ناراحتی شخص می‌شود و ضرر این حالت، عدم پاسخ‌دهی به خطر و خوش‌بینی غیرواقعی است و نتایج بالقوه خطر آن در موقعیت‌هایی است که احتمال خطر زیاد بوده و کاملاً در جهت شدت افزایش علائمی مانند تحریک‌پذیری و تکانشوری افراد دارای اعتیاد به مواد مخدر است (زاکرمن^۱، ۱۹۹۳). در تبیین می‌توان گفت افرادی که در اجتناب از آسیب نمرات بالاتری می‌گیرند، قادر به کنترل خود نبوده و در نتیجه احتمال گرایش به مصرف مواد در آن‌ها بیشتر می‌شود. به علاوه این افراد سبک زندگی «محاط بودن» را پیش می‌گیرند، یکی از پاسخ‌دهنگان پرسشنامه که هم مصرف کننده مواد وهم فروشنده بود، می‌گفت: «هشت سال است که مواد مصرف می‌کنم و می‌فروشم، ولی در طول هشت سال حتی یک شب در خانه خودم نخواهیدم.» این نشان‌دهنده محاط بودن است و فرار و گریزی است برای این که گیر نیفتند. در واقع آسیب‌پرهیزی این افراد جابجا شده است و به جای این که از خطرات واقعی مواد بترسند، از خطرات گیر افتادن به واسطه مواد و یا لو رفتن می‌ترسند.

در این پژوهش خودراهبری پایین اثر ساختاری مستقیم بر مصرف مواد دارد که با یافته‌های اورن و همکاران (۲۰۰۷)، حق‌شناس و همکاران (۱۳۹۶)، ابوالقاسمی و همکاران

۲۹۰
290

سال دوازدهم، شماره ۴۶، تابستان ۱۳۹۷
Vol. 12, No. 46, Summer 2018

(۱۳۹۲) هماهنگ است. در این رابطه می‌توان گفت که سطوح پایین خودراهبری در این افراد براساس رویکردهای عصب‌شناختی نشان‌دهنده مفهوم گریز و بازداری پاسخ است که این مسئله افراد معتاد به مواد مخدر را بیشتر در معرض خطر تکانشوری و مشکلات رفتاری قرار می‌دهد (بیدرمن^۱ و همکاران، ۲۰۰۸). سطوح پایینی از خودراهبری با سطوح بالایی از مشکلات رفتاری، تکانشوری، اضطراب/افسردگی، مشکلات توجه، مشکلات رفتاری و رفتارهای خشن در افراد دارای اعتیاد به مواد مخدر ارتباط دارد.

همچنین نتایج نشان داد تاب آوری پایین اثر ساختاری مستقیم بر مصرف مواد دارد که با یافته‌های پرسو (۱۳۹۲)، بوکنر و همکاران (۲۰۰۳)، فردیکسون و همکاران (۲۰۰۳) هماهنگ است. در این خصوص می‌توان گفت که افراد با تاب آوری بالا دارای قدرت بیشتری برای کنترل تکانه‌های خود هستند و این زمینه گرایش آن‌ها به اعتیاد را کاهش می‌دهد. افرادی که تاب آوری کمی دارند در مواجهه با مشکلات انگیزه خود را از دست می‌دهند، نسبت به تغییرات زندگی منعطف نیستند و همواره در ترس باقی می‌مانند، درنتیجه در شرایط و موقعیت‌های تهدیدآمیز به مصرف مواد گرایش پیدا می‌کنند. در موقع بحرانی دچار استرس می‌شوند و خود را فردی قربانی و ناتوان تصویر می‌کنند و قادر نیستند با استفاده از فنون حل مسئله به راه حل‌های امن و مطمئن دست یابند (قبیری طلب و فولادچنگ، ۱۳۹۴).

نتایج نشان داد عوامل درون‌فردی/ روان‌شناختی نظری نگرش مثبت به مواد، آسیب‌پرهیزی بالا، خودراهبری و تاب آوری پایین می‌توانند نقش میانجی در رابطه بین عوامل خانوادگی- اجتماعی و مصرف مواد ایفا نمایند. به عبارت دیگر عوامل فردی/ روان‌شناختی اثرات متغیرهای خانوادگی- اجتماعی را تعدیل می‌نمایند و باعث می‌شوند عوامل خانوادگی- اجتماعی به طور غیرمستقیم بر مصرف مواد تأثیرگذار باشند. از جمله محدودیت‌های این پژوهش انجام آن در شهر قم بود که تعیین یافته‌ها به جامعه‌های دیگر بایستی با احتیاط انجام شود. پیشنهاد می‌شود که پژوهش‌های مشابهی در

1. Biederman, Petty, Dolan, Hughes & Mick

جامعه‌ها و استان‌های متفاوت و بر حسب سن، جنسیت و تحصیلات انجام شود. به علاوه تحقیق روی کسانی که شروع به ترک نکرده‌اند، می‌تواند نتایج مطمئن‌تری به دست دهد. همچنین با توجه به نتایج به دست آمده پیشنهاد می‌شود آموزش‌های لازم در زمینه نحوه ارتباط با فرزندان و ایجاد پیوند عاطفی مثبت و پایدار به عنوان عامل حفاظت‌کننده برای والدین برگزار شود و در زمینه ایجاد نگرش منفی نسبت به مواد و اصلاح نگرش‌ها و باورهای غلط و خنثی، ایجاد خودراهبری و افزایش تابآوری در بین والدین و فرزندان اقدام شود.

منابع

- ابوالقاسمی، عباس؛ کیامرثی، آذر و مومنی، سویل (۱۳۹۲). مقایسه سرشت و منش در افراد معتاد به مواد مخدر و غیرمعتاد. *فصلنامه اعتیادپژوهی*، ۷(۲۷)، ۱۳۶-۱۲۵.
- اورکی، محمد؛ مکری، آذرخش و کیایی، سیدمحمد (۱۳۹۲). رابطه ولع مصرف شیشه (متامفتامین) و ویژگی‌های شخصیتی در مددجویان تحت درمان نگهدارنده با متادون. *مجله روانپزشکی و روان‌شناسی بالینی ایران*، ۴(۱۳)، ۱۸۶-۱۷۷.
- بهادری خسروشاهی، جعفر؛ هاشمی نصرت‌آباد، تورج و باباپور خیرالدین، جلیل (۱۳۹۳). رابطه سرمایه روان‌شناختی با سرمایه اجتماعی دانشجویان دانشگاه تبریز. *فصلنامه شناخت اجتماعی*، ۳(۶)، ۵۴-۴۴.
- پرستو، مسلم (۱۳۹۲). بهشیاری، تابآوری و وضعیت مصرف مواد در نوجوانان در معرض خطر: سنجش مدل تبیینی نقش متغیرهای واسطه‌ای و مکانیسم‌های تاثیرگذاری. *پایان‌نامه دکتری روان‌شناسی سلامت*، دانشگاه تهران.
- تاج‌الدینی، اورانوس (۱۳۹۶). آسیب‌شناسی و شناخت نقش سازمان‌های مردم نهاد در فرایند صیانت و حمایت اجتماعی از معتادان بهبود یافته، دفتر تحقیقات و آموزش ستاد مبارزه با مواد مخدر. جوادی، رحم‌خدا؛ آقبخشی، حبیب؛ رفیعی، حسن؛ عسگری، علی؛ بیان‌ุมار، احمد و عبدی‌زرین، سهراب (۱۳۹۰). رابطه کارکرد خانواده و تابآوری در برابر مصرف مواد در دانش‌آموزان پسر دبیرستانی مدارس پرخطر، *فصلنامه رفاه اجتماعی*، ۱۱(۴۱)، ۴۴۴-۴۲۱.

۲۹۲
292

۱۳۹۷
سال دوازدهم، شماره ۴۶، تابستان
Vol. 12, No. 46, Summer 2018

حق‌شناس، مریم؛ غلامعلی لواسانی، مسعود و فتح‌آبادی، جلیل (۱۳۹۶). مقایسه سیستم
فعال‌سازی/بازداری رفتاری و ویژگی‌های سرشت و منش در افراد وابسته به مواد و غیروابسته،
فصلنامه اعتیادپژوهی، ۱۱(۴۱)، ۱۷۲-۱۵۳.

خلیلی، احمد (۱۳۸۶). عوامل اعتیاد. ماهنامه نفت پارس، ۱۴(۴۶)، ۴۶-۴۲.
شیخی فینی، علی‌اکبر؛ کاووسیان، جواد و رمضانی، ولی‌الله (۱۳۸۹). عوامل خطر و محافظت کننده
گرایش به مصرف مواد در دانشجویان. فصلنامه پژوهش در سلامت روان‌شناختی، ۳(۳)، ۴۸-۳۷.
قنبی زرندی، زهراء؛ محمدخانی، شهرام و هاشمی‌نسب، محسن (۱۳۹۵). مدل ساختاری مصرف
مواد در نوجوانان: نقش مستقیم و غیرمستقیم عوامل فردی، روان‌شناختی، خانوادگی و اجتماعی.
فصلنامه اعتیادپژوهی، ۱۰(۳۸)، ۱۰۲-۸۷.

قنبی طلب، محمد و فولاد چنگ، معجوبه (۱۳۹۴). رابطه بین تاب‌آوری و نشاط ذهنی با استعداد
اعتیاد دانشجویان. فصلنامه اعتیادپژوهی، ۹(۳۴)، ۲۲-۹.

کاویانی، حسین (۱۳۸۶). نظریه زیستی شخصیت. تهران: مهر کاویانی.
محمدخانی، شهرام (۱۳۸۵). مدل ساختاری مصرف مواد در نوجوانان در معرض خطر: ارزیابی اثر
آموزش مهارت‌های زندگی بر عوامل میانجی مصرف مواد. پایان‌نامه دکتری، دانشگاه علوم
بهزیستی و توانبخشی.

محمدخانی، شهرام (۱۳۸۶). مدل ساختاری مصرف مواد در نوجوانان در معرض خطر: ارزیابی اثر
مستقیم و غیرمستقیم عوامل فردی و اجتماعی. فصلنامه پژوهش در سلامت روان‌شناختی، ۱(۲)، ۱۶-۵.

محمدی، ابوالفضل؛ آقاجانی، میترا و زهتابور، غلام‌حسین (۱۳۹۰). ارتباط اعتیاد، تاب‌آوری و
مؤلفه‌های هیجانی. مجله روانپردازی و روان‌شناسی بالینی ایران، ۱۷(۶۵)، ۱۴۲-۱۳۶.
محمدی، امین؛ پوقاز، عبدالوهاب و رقیب، مائده سادات (۱۳۹۲). ساخت و اعتباریابی مقیاس علل
گرایش به سوءمصرف مواد مخدر در جوانان (مطالعه موردی استان خراسان رضوی). فصلنامه
اعتیادپژوهی، ۲۶(۷)، ۹۳-۷۳.

نارنجی‌ها، هومن (۱۳۹۴). باور غلط جوانان درباره اعتیاد. تهران: انتشارات طب و جامعه.
نظری، علی‌محمد؛ امینی‌منش، سجاد و شاهینی، علی (۱۳۹۱). ساختار خانواده، نظارت والدینی و
همنشینی با همسالان بزرگوار در نوجوانان پسر بزرگوار و بهنگار. پژوهش در سلامت روان‌شناختی،
۶(۴)، ۶۸-۶۰.

- Alegria, A. A., Hasin, D. S., Nunes, E. V., Liu, S. M., Davies, C., & Grant, B. F. (2011). Comorbidity of generalized anxiety disorder and substance use disorders: results from the National Epidemiologic Survey on Alcohol and Related Conditions. *Journal of Clinical Psychiatry*, 71(9), 1187-95.
- Arnau, M., Mondon, S., & Santacreu, J. (2008). Using the temperament and character inventory (TCI) to predict outcome after inpatient detoxification during 100 days of outpatient treatment. *Alcohol and alcoholism: International journal of the Medical Council on Alcoholism*, 43(5), 583-588. DOI: 10.1093/alc/agn047.
- Bandura, A. (2001). Social cognitive theory: A genetic perspective. *Annual review of psychology*, 52(1), 1-26.
- Biederman, J., Petty, C. R., Dolan, C., Hughes, S., Mick, E., Monuteaux, M. C., & Faraone, S. V. (2008). The longitudinal course of oppositional defiant disorder in ADHD boys: Finding from a controlled 10-year prospective longitudinal follow-up study. *Psychological Medicine*, 38(7), 1027-1035.
- Bondy, S. J. (1996). Overview of studies on drinking patterns and consequences. *Addiction*, 91, 1663–1674.
- Botvin, G. J. & Griffin, K. W. (2004). Life Skills Training: Empirical Findings and Future Directions. *The Journal of Primary Prevention*, 25(2), 211-232.
- Botvin, J. G., (2000). Preventing drug abuse in schools: social and competence enhancement approaches targeting individual- level etiological factors. *Addictive Behavior*, 25, 887-897.
- Buckner, J. C., Mezzacappa, E., & Beardslee, W. R. (2003). Characteristics of resilient youths living in poverty: The role of self-regulatory processes. *Development & Psychopathology*, 15(1), 139-162.
- Cea, N. F., & Barnes, G. E. (2015). The development of Addiction-Prone Personality traits in biological and adoptive families. *Personality and Individual Differences*, 82, 107-113.
- Center for Substance Abuse Prevention. (2001). Science-based Substance Abuse Prevention. Washington, DC: Substance Abuse and Mental Health Services Administration.
- Cloninger, C. R. (1987). A systematic method for clinical description and classification of personality variants. *Genetic Psychiatry*, 44(6), 573-588.
- Cooper, M. L., Russell, M., Skinner, J. B., Frone, M. R., & Mudar, P. (2002). Stress and alcohol use: Moderating effects of gender, coping, and alcohol expectancies. *Journal of Abnormal Psychology*, 101, 139° 152.
- Dermody, S. S., Cheong, J., & Munuck, S. (2013). An evaluation of the stress negative affect model in explaining alcohol use. The role of components of negative affect and coping style. *Substance use & Misuse*, 48, 297-308.

۲۹۴
294

۱۳۹۷ء، شماره ۴۶، تابستان
Vol. 12, No. 46, Summer 2018
سال دوره‌دهی، شماره ۴۶، تابستان ۱۳۹۷

- Dirrr 1 A & aaaaaai R ())))))Ui vrrity eeeeeee Vi Rggrrii gg Reasons for Drug Abuse Among Youths. *International journal of high risk behaviors & addiction*, 5(1), e24778. DOI: 10.5812/ijhrba.24778.
- Evren, C., Evren, B., Yancar, C., & Erkiran, M. (2007). Temperament and Character Model of Personality Profile of Alcohol- and Drug-Dependent Inpatients. *Comprehensive Psychiatry*, 48, 283° 288.
- Fayazi, S., Rokhfroz, D., Gheibizadeh, M., Hakim, A., & Sayadi, N. (2015). Personal, Familial, and Social Factors Contributing to Addiction Relapse, Ahvaz, Iran. *Jentashapir Journal of Health Research*, 6(3). 11-15.
- Fish, J. N., Maier, C. A., & Priest, J. B. (2015). Substance abuse treatment response in a Latino sample: the influence of family conflict. *Journal of substance abuse treatment*, 49, 27-34.
- Franques, P., Auriacombe, M. & Tignol, J. (2000). Addiction and personality. *Encephale*, 26(1), 68-78.
- Fredrickson, B. L., Tugade, M. M., Waugh, C. E., & Larkin, G. R. (2003). A prospective study of resilience and emotions following the terrorist attacks on the United States on September 11th. *Journal of Personality and Social Psychology*, 84(2), 365-376.
- Glantz, M. D., & Hartel, C. R. (2002). *Drug Abuse: Origins & Interventions*. Washington. D.C. American Psychological Association Washington. D.C.
- Harakeh, Z., & Vollebergh, W. A. (2012). The impact of active and passive peer influence on young adult smoking: An experimental study. *Drug and alcohol dependence*, 121(3), 220-223.
- Jessor, R., & Jessor, S. L. (1997). *Problem behavior and psychosocial development: A Longitudinal study of youth*. New York: Academic Press.
- Kenney, M. F., Hansen, W. B., McNeal, R. B. (2000). *Comparison of Postulated Mediators of School-Based Substance Use Prevention in Adolescents: A longitudinal Examination*. National Institute on Drug Abuse.
- Killc, U. P. M., & Kabasakal, Z. T. (2015). The Relationship between Family Functioning and Psychological Symptomatology in Married Couples. *The Online Journal of Counseling and Education*, 4(2), 68-80.
- Le Bon, O. L., Basiaux, P., Streel, E., Tecco, J., Hanak, C., Hansenne, M., Dupont, S. (2004). Personality profile and drug of choice; a multivariate analysis of drug choice in a random population group. *Drug Alcohol Dependence*, 73(2), 175-182.
- Leventhal, A. M., Waters, A. J., Boyd, S., Moolchan, E. T., Heishman, S. J., Lerman, C., & Pickworth, W. B. (2007). Associations between Cloninger's temperament dimensions and acute tobacco withdrawal. *Addictive Behaviors*, 32, 2976° 2989.
- Lezzin, N., Rolleri, L. A. & Taylor, J. (2004). *Parent-child connectedness: implication for research, intervention, and positive impacts on adolescent health*. ERT Associates.

۲۹۰
۲۹۵

۱۳۹۷، شماره ۴۲، تابستان Vol. 12, No. 46, Summer 2018

- Reti, I. M., Samuels, J. F., Eaton, W. W., Bienvenu, O. J., Costa, P. T., Nestadt, G. (2002). Influences of parenting on normal personality traits. *Psychiatry Research*, 111, 55-64.
- Rohsenow, D. J., Monti, P. M., Zwick, W. R., Nierenberg, T. D., Liepmann, M. R., Binkoff, J. A., & Abrams, D. B. (1989). Irrational beliefs, urges to drinking among alcoholics. *Journal of studies on alcohol*, 50(5), 461-465.
- Sánchez-Queija, I., Oliva, A., Parra, A., & Camacho, C. (2016). Longitudinal Analysis of the Role of Family Functioning in Substance Use. *Journal of Child and Family Studies*, 25(1), 232-240.
- Schiffer, A., Pedersen, S., Broers, H., Widdershoven, J., & Denollet, J. (2008). Type-D personality but not depression predicts severity of anxiety in heart failure patients at 1-year follow-up. *Journal of Affect Disorder*, 106(1-2), 73-81.
- rrrrr r ccc δ rrrrr r ccc G Glll O & Kkkk R))))))))
Attachment and family functioning in patients with internet addiction.
General hospital psychiatry, 36(2), 203-207.
- Simons, R. L. & Robertson, J. F. (1989). The impact of parenting factors, deviant peers, and coping style in the etiology of adolescent drug use. *Family Relations*, 38, 273-281.
- Sloan, F. A., Costanzo, P. R., Belsky, D., Holmberg, E., Malone, P. S., Wang, Y., & Kertesz, S. (2011). Heavy drinking in early adulthood and outcomes at midlife. *Journal of Epidemiology Community Health*, 65, 600° 605.
- Takeuchi, M. S., Miyaoka, H., Suzuki, M., Tomoda, A., Yokoo, A. I., Tsutsumida, R., Kitamura, T., (2011). The relationship of temperament and character dimensions to perceived parenting styles in childhood: A study of a Japanese university student population. *The Open Family Studies Journal*, 4, 9-14.
- Taylor, S. E., Way, B. M., & Seeman, T. E., (2011). Early adversity and adult health outcomes. *Development and Psychopathology*, 23, 939-954.
- Zuckerman, M. (1993). P-impulsive sensation seeking and its behavioral, psychophysiological and biochemical correlates. *Neuropsychobiology*, 28, 30-36. DOI: 10.1159/000118996.

۲۹۶
296

سال دوازدهم، شماره ۴۶، تابستان ۱۳۹۷
Vol. 12, No. 46, Summer 2018